

Istorior

Ä byrdå minn att Bom Axel add ve västå sjon jänn svängg i sänn Volvo 240. Då ann sulld emat bar int ä si bättär änn att väkksällådo add kurka. Ä djikk i alla fall tä få in battjän, å ann tykkt int att ä va länggär milå Jesundum å Soldn änn att ä duvd tä bakk båta Flinta Bo å få biln lågådn. Ann vändät si umm å lagd gasplatto i bottnän, å sä bar ä åv yvyr bankär minn skuffän fösst.

Alldeläs ostå nybruni mötät Bom-Axel Älsa i postbilim. O trodd int säjnä ogor då ä kam jänn grön bil å bles föbi on a fel ålld! Elsa fikk lov tä vänd si umm å sjå umm o add sitt rätt, å då small ä til i postbilim! O add tjöra ini biln främåminn, så add stana fö rod-ljos!!

Sä, då dämm add lågå biln sulld Lina Margit tjör-åjt postn, å stjäfän let att o sulld va försiktin minn bilim. Jo, ä sulld o då visst. Männ o add int kemi länggär änn nidi Utåmör, dar ä va je långg rad minn fin postlådor, då tappät o jätt brev nidå govä. Då o sulld bukk si å ta upp ä minn kopplindji nidär, alkät vistärfotn åv. Battjän låg-i, ögärfotn klämmät nida gasn, å ä bar-åv ättär minn bildöri yppin. Elä radi minn lådor vårt ramponeradn åv bildöri, så vårt sämän skräkk! Ä va litä motalt tä go ina stjäfän ättär eta.

Masjark Albin sulld båta Bom Axel å djärå jätt arbet. Å bar åv a Ståkklum i rasnd fart, ja so pass fort att int ann fikk väsko minn si. Britt, kelindji onumas, rindjät båta nå släktinggär i Leksand så sulld ta stäpp upå ann. Släktinggär viftät minn armär ållt dämm duvd män Albin vinkät bar å bles föbi. Ättärsom Britt e andlingskrafftån, vant o mer i-bet änn att o tog kåntakt minn polisim i Borlänge.

Albin lyftät int upå gaspedaln förränn ä stodd nå unifärmär ata väjim, å ä kam upp jänn stjylt dar ä stod P O L I S. Ä va bar fö onum tä vänd-att. Britt add då sätt si sjov, sänn bror, å sä väsko o, då föstås, i jänn bil så sulld möt Albin. Män nu djikk ä ändå fortär, å Albin såg int att kelindji onumas kam å sulld möt ann, vändi ur o vinkät. Ä va bar tä vänd jätt tag til. Eta ädd kunna vurti ståff a jänn släjkän Roadmoovie umm int väskbiln ädd inna-att Albin i Gagnef!

”Nu a kelinggär täj yvyr i Kulårum o” säjd Bond Järk då ann såg ur ä såt nå kvinnok å språkat nid vi sjom, släkså karrär a set å språka i åll tidär. Män då visst int ann att dämm såt å funderät upå ur ä kam si att ä fanns jätt mått upå ur kelinggär sulld sjå åjt; 90-60-90, män int nå mått fö karrum. ”Vir djärum jätt vir då”, let däm. Ä tog int långg tid förränn dämm add kemi fram til; 90-60-40??!! Idealkarrn sulld vårå nitti år, a säkksti miljonär upå bantjim å a fyrti gradärs feber!

Mas Kalle add ve i Månggbjer å tjöra öd minn traktorn o trillo å sulld färå emat. Ann va rasnd nögd minn tä sitt å funder upå ållt möjli mäss ä rullät upå i lagum fart. Ann add inna nida sjom då ann såg två turistär så kam å djingg minn nå fåjl ryggsäckär. Ä sågåjt rasnd tungt, dämm ädd full bälla fia upå trillo, tänkt Mas Kalle å brymsät in. ”Vill ni åka?” frägät ann. Dämm böglät å ann, å va så’nt dämm ädd föstedi. Då bjod Mas Kalle til å svänskät vässt ann duvd: ”ÖNSKAR NI SKJUTS SÅ KAN NI FÅ ÅKA!” Dämm glonät ändå mer, å sä undrät dämm: ”Var?” ”HÄR BAKOM, PÅ MIN HÖSKRINDA,” let Mas Kalle å vändät si umm mäss ann pekät åttåni traktorn. Män dar vant ä nå trilla, fö o add an fe-frå i Månggbjer.

Eklund, Mas Kalle å Masjærk Albin va upå veg a Soldn frå Månggbjer. Ä va inå ståppstjyltn add kem upp, å dämm såt å skrottåt å språkåt släkså däm brukåt. Då sturväjän dytjät upp va ä inggän så va beredd, å ä bar-åv tvertyvyr, å däm skumpät iveg jänn bra bit rätt ini skojän inå ä tog stopp. ”Å fy fan, va lansväjjän dan ä !” let Albin.

I Jesundum e ä då branug äksåtiskt inmilå! Jänn mismår kam Pipærkunundjänn båti linbano upå bjerä ilag minn jätt sällskap så villd upå ärå Smittn, så va präst upå doda uvåli soluppgångsusstjänsti.

Pipærkunundjänn jättåt full nå ana, men eta oknamnä fikk ann då ann va minn å rånät jänn värde trasparåt i Ståkklum. Ann va minn je liga så tog ståpp upå värde trasparåtår å sprutåt pipærspåj i ogum upå sjaufförår, å så tog dämm pängga fö dämm! Jänn gångg åkåt Pipærkunundjänn fast så ann amnät i finkon.

Ur som ällst sulld ann ju fräst å ta si upå bjerä ilag minn nå fok, ä va bar ä att dämm addint nå pängg minn si. Kelindji så såt i kasson va jätt rekårderli fruntimmår, så o säjd, att bårga, ä fingg dämm då rakt intå, å förråstn så visst o ju int ukå dämm va älld, så.

”Du känner väl för fan igen boven på Hållnås?!” let Pipærkunundjån, å då fingg dämm full fi uppyvyr linbano utå pängg, så dämm kund upå ärå jätt Gudsord mitt i nåtn.

Jänn stakk åv ynglinggår add ve upå arbet sudi Dalum. Dämm kam sams umm att ä ädd ve rasnd träjvli tä båtå äls-å Bom Axel, ann add lägänet i Ståkklum, å däjnt vant ä so långt. Nu va däm visserligän rätt månggår, män ä sågäjt dämm add romä ålljopa. Då Bom Axel kam emat frå arbeti låg ä soldpöjkår ållumstass, å i sändjån onumas add Masjærk Albin gart si jätt bud. Albin sätt upp skållan å frågät: ”Var sa du såvå någär i nåt då?!” Ä va bar fö Bom Axel tä vändatt å finatt si jänn plass i barattjim utåni arbetå sätt.

Britt-Inger Nilsson